

Navneopraab, saaledes som det af nedensaaende Liste vil ses, blev Lovforslaget vedtaget med 60 Stemmer mod 1.

Ja.

Hage, H. Hansen, Holch, S. Holm, Holstein-Holsteinborg, Hvid, Høgsbro, Højmark, Hørrup, Ingerslev, Jagd, Chr. Jensen, Juel, Jørgensen, Klein, Koch, Kofod, Larsen, Leth, N. Nielsen, N. Nielsen, Th. Nielsen, Nøhr, P. Pedersen, M. Pedersen, P. Pedersen, S. Petersen, Rasmussen, Chr. Ravn, Scavenius, Scheel, Schelde, Skytte, Steenstrup, S. Steffensen, S. Steffensen, Stenbæk, S. Sørensen, Tang, Thomsen, Thorup, Zahle, Aberg, S. P. Andersen, N. Andersen, Bach, Bajer, Bille, Boffen, Buff, Børentzen, Casse, B. Christensen, D. Christensen, Th. Christensen, Clausager, Clausen, Dam, Dinesen og Fogtmann.

Nei.

Berg.

Fraværende med Orlov.

Hummeluh, Kjær, Bogelius, Albertsen, Bønløkke, S. Christensen, Erikstrup og Jaaborg.

Fraværende.

Gad, Haastrup, Hall, B. Holm (syg), Holstein-Ledreborg, N. P. Jensen, Jørgensen, Lund, Madsen, Olsen, Paulsen, S. Pedersen, S. Pedersen, N. Ravn, Rimestad, Rosen, Scharling, Smith (syg), S. Sørensen, Tvermoes, Winther, Alberti, S. Andersen, Bagger, Bertsen, Berthelsen, Brix, Buch og M. Christiansen.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Understøttelse til Oprettelse af et Asyl for uheldbredelige Landsvage.

(Lovforslaget findes i Tillæg C.)

Th. Nielsen: Den Sag, som nu er sat til Forhandling, hører vel nok til dem, som man med Rette kan betegne som hørende til det neutrale Omraade, og jeg tager derfor saameget hellere Ordet. Der er gjort ikke saa lidt her i Landet i det Hele taget for de abnorme Mennesker af forskjellig Slags, baade for Blinde, Døvstumme og Sindsfyge, og vi staa nu her ved Forhandling af et Lovforslag om uheldbredelige Landsvage. Allerede ved Aarhundredets Begyndelse blev Sagen angaaende Døvstumme taget under Behandling, idet der 1807 blev oprettet en

Anstalt for Døvstumme, og det blev gjort til Pligt for vedkommende Forældre at sende deres døvstumme Børn hen til Anstalten, og det blev gjort Amterne til Pligt at udrede Omkostningerne derved, forsaavidt Forældrene ikke selv kunde det. Siden er Sindsfygeanstalten kommen, og endelig tilsidst mærkelig nok først i 1857 kom Blindeinstituttet. Man kan egentlig ikke sige, at der har været nogen bestemt Plan i Oprettelsen af disse abnorme Anstalter; dette giver sig tydeligt tilkjennde i Maaden, hvorpaa de styres, og den Maade, hvorpaa Omkostningerne udredes. Man kan ikke sige, at dette i og for sig er meget tilfredsstillende. Blindeinstituttet er en ren Statsanstalt, Døvstummeinstituttet styres af Staten, men Omkostningerne udredes dels af Staten og dels af Amterne. Endelig er der Sindsfygeanstalten, der vel styres af Staten, men Omkostningerne udredes dog til Slutning af Amt og Kommune, det vil sige, hvor de Paagældende ikke selv kunne betale, maa Kommunen betale for dem; men Amterne have dog den overveiende Del af Omkostningerne at udrede. Ved Sindsfygeanstalterne er det urigtigt, at En styrer og en Anden betaler Omkostningerne. Derfor er det fra ærede Medlemmers Side ogsaa i Fattigudvalget med temmelig stor Enstemmighed blevet udtalt, at man ønskede, at samtidig med, at disse Anstalter maatte komme ind under Statens Styrelse, denne da tillige maatte tage Omkostningerne derved. Jeg for mit Vedkommende vilde forsaavidt gjerne gaa et Skridt videre, jeg vilde ønske at samle disse Anstalter under eet Ministerium, og jeg kan ikke negte, at det forekommer mig, at det Heldingste vilde være, at det var under Kirke- og Undervisningsministeriet. Staten giver ikke saa faa Penge ud til de abnorme Anstalter, til Blindeinstituttet og Døvstummeinstituttet, vel henved 100,000 Kr. Mærkelig nok har det været længst, inden Forhandlingerne om de Landsvage ere komne paa Gang, og jeg vil da her sige, at det skyldes fra Først af eller da ialtsald i den sidste Tid en enkelt Mand her hjemme, nemlig Johan Kæller. Han tog Sagen frem allerede i 1868 og har siden med meget levende Interesse arbejdet for denne Sag. Der er jo, saaledes som de Herrer vide, tvende private Anstalter, den ene paa Gl. Bakkehus og den anden paa Nørrebro under Joh. Kællers Styrelse, der ere delte i flere Afdelinger. Disse to private Institutter have naturligvis udrettet ikke saa lidt. Man har allerede i længere Tid her i dette Thing været opmærksom paa denne Sag, og de Herrer, der have siddet her som Medlemmer i dette Thing i en længere Aarrække, ville erindre fra tidligere Finanslovbehandlinger, at det hørte til de staaende Sager, at det ærede Medlem for Høstebro (S. Madsen) og jeg ved 1ste Behandling talte om Idioter. Det er nok ærede Medlemmer bekendt; men det syntes dog tilsidst, at vor Tale var overflødig; Sagen hørte derpaa,